

Tilfældet. Hvis en Præst har om sig nogle af Menigheden, som sammen med ham nu ved frivillig Sammenslutning have taget Fattigplejen og Sygeplejen og andre gode Gerninger i Menigheden paa sig, kan han frit gøre det fremdeles. Der er intet i Vejen for det. Og hvis han foretrækker Menighedsraadene, hvis han har den Mening, at de kunne arbejde godt sammen paa disse Omraader, kan han gøre det. Der er Frivillighed paa dette Punkt, og det bliver Borgerne selv, der faa at ordne sig paa dette Omraade. Jeg er ikke saa angst for at lade disse Sager ligge i Borgernes Hænder, de ville nok vide at finde det rette. Jeg tror, at de Konflikter, der ville opstaa mellem Menighedsraadene og de nuværende frivillige Sammenslutninger i Menighederne, ville blive ganske faa eller ogsaa slet ingen. Det ærede Medlem havde jo i det hele grumme mange Betæneligheder. Det ærede Medlems Tale i Gaar mindede stærkt om den Tale, han holdt i sin Tid, da han udtalte sin Glæde over, at vi nu havde et Venstreministerium, thi da havde han en hel Mængde Betæneligheder, og disse vare saa mange, at, da han var færdig, undrede man sig over, at han havde begyndt med at være saa glad. Der lød noget lignende i Gaar, han begyndte med at være glad over, at vi nu skulde til at arbejde paa kirkelige Lovforslag, men derefter kom der en lang Række Betæneligheder, som vare saa store, at, da han var færdig, undrede jeg mig over, at han var begyndt med at være saa glad. Om han havde begyndt med at sige, at han havde Bekymringer og Betæneligheder ved Sagen, saa havde jeg bedre forstaaet det.

Det ærede Medlem sagde ogsaa, at, naar en Præst havde flere Sogne, og derved ogsaa fik flere Menighedsraad, vilde han blive uheldig stillet derved, at disse Raad kunde være forskelligsindede i de forskellige Sogne. Ja, det kunne de være, og de kunne være det i mange Ting. I et Sogn ville de maaske have Kirken opvarmet, og i et andet ville de maaske lade baade sig selv og Præsten fryse, og saaledes kan der være en Uendelighed af Spørgsmaal. Men hvorledes Præsten derfor skulde være saa overordentlig vanskelig stillet, forstaar jeg ikke. Præsten maa da forhandle med Beboerne i Sognene, og ville de et i et Sogn og et andet i et andet, skulle de tage Beslutning hver for sig efter Lovforslaget. Hvorledes Vanskelighederne skulde svulme op her, forstaar jeg ikke. Hvis det er den fri Fattigpleje,

der sigtes til, kan jeg ikke se, om det er saa forskrækkeligt, at man i et Sogn er mere fremskreden end i et andet. Det er jo muligt, at det ene Sogn kunde lære af det andet, og at Præsten netop kunde være Budbringer fra det ene Menighedsraad til det andet. Det ærede Medlem mente, at her i Kjøbenhavn kunde det slet ikke gaa, fordi man saa let kunde flytte fra det ene Sogn til det andet. Det er der ogsaa taget Hensyn til i Lovforslaget. Det hedder der, at man kan blive ved at være Medlem af Menighedsraadet, selv om man er flyttet ind i et andet Sogn.

Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Borghøj) havde Bekymringer i en anden Henseende. Han frygtede for, at Sognepræsten og Menighedsraadet skulde hengive sig til privat Sladder og deslige i Anledning af Sjaelesorgen. Jeg forstaar ikke det ærede Medlems Frygt, navnlig ikke, da han mente, at han herinde skulde sørge for at sætte en Garde af de allerbedste af sine Meningsfæller ind i Menighedsraadet; at de saa straks skulde falde Præsten om Halsen og hengive sig til privat Sladder, det forstaar jeg ikke (Afbrudelse af *Borghøj*: Andre Steder!). Der maa det ærede Medlem virkelig have den Tiltro til den almindelige Valgret, at naar man giver Folk den, maa de ogsaa have Frihed til at stemme over, hvorledes deres Sager skulle være, og skulde den almindelige Valgret finde, at der sker Misbrug, som det ærede Medlem nævnte, staar det den frit for at ændre det ved næste Valg. Det ærede Medlem vil have en udstrakt Valgret men vil ved Lov forbyde Folk at bruge de Rettigheder, her er tiltænkt dem. Den Frygt, som det ærede Medlem her har, har jeg aldeles ikke. Jeg tror ikke, der er nogen saadan Fare, og er der nogen Fare, saa lad Befolkningen selv passe det. Jeg tror ikke, vi skulle sætte os op som Formyndere og passe paa, at Folk ikke sladre ude i Landet. For Resten kan Sladder finde Sted ogsaa under andre Former end netop under de her foreslaaede. Det ærede Medlem for Odense Amts 8de Valgkreds (H. Holm) kunde ikke forstaa, at jeg i mine Motiver til Lovforslaget om Valgmenigheder har udtalt mig om, at det var rart at faa det saaledes, at Valgmenighederne igen kunde ophøre, at jeg har udtalt mig om det paa en Maade, som om jeg ikke yndede alt for mange Valgmenigheder. Nej, det gør jeg heller ikke; jeg vil meget hellere have det saaledes i Sognemenighederne, at Valgmenighederne blive over-